

ทำนองเพลง : เธอที่รัก

ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน โว โว เย เย (X 2)

มา มาสู่เกรท หัวรถจักร - เขียวมีสีหรือ มาถึงก็กินข้าว

พอเริ่มทำน่อย ดูเรืออ้อม วิดสายลม และดึงฟ้าอากาศ

(ดนตรี)

เวลานี้แห่ง ฟ้าใส กลุ่มนหัวไปดูนกตาหวโพร และ กลุ่มเราที่ไปดูไก่ฟ้าพญาลอ...

ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน โว โว เย เย (x 2)

กลางดึก มาดูแมลง แลควอะไร ดูไปทำใบ ไนย ไนยไนย

อากาศหนาวดี จันทน์กิม และหัวม่วง ข้าวจี กิมข้าวโป

เราก็ขอขุดดาว ทำมกลาวสมนาจัน คอวทักย

นอนและมองฟ้าไป แล้วเราก็พนดวงดาว

ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน โว โว เย เย (X 2)

ดีที่มา - โหเข้าวันใหม่ เราก็ไป ผจญภัยเข้าไปในป่า

พอน่าย ลังน่อย ก็ยืมผ้า วิดตัวไม้ และทอเสื้อ

ในขณะตอนนั้น พวกเราก็ได้ พาหัวเรือทดลอง

มาส่งก นรลว บทเพลง ที่แสนธรรมดา

ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน ซู่วีน โว โว เย เย (x 2)

- End -

กลุ่ม ๑-10
ว.ว. สุวิทย์ ภาณุ

เอ็งทงการ ไกลสุดทหลาย คือ ไคภาษ
วิระมชาตบธิสาคี ไร่หม่นหมอง
สะแกชช่นใจ จัไรงามอง
สักวัน ส่อง สยาม คั่นผล สักบสมุทร

พองมาถึง จักรพรรดิ ปลายทางนั้น
เอ็งรีบทันกัน อาทต พลงเข้าฐาน
สีรองข้อม เสีงวทวเวา- สักบสมุทร
ข้อมเป็นหมอนอุกน้ำผลภูสอ
พอ พลงคำ เสีงเข้าป่าไปภูคา
ขึ้นปิ้งข้าง ผิงไป ภาคนอนงอ
เห็นต๋องก็มี สักกัซซัน
วันล่นปร้อ น้า ไผ่ฮวย สักบภาอะ

คืนที่ต๋องกลุ่มเอ็งมี เสีงร้อเอ็ง
เอ็งกับเอ็ง เสีงมจ้องดู จริวจริวจ
กลุ่มอื่นดู ผลต๋องดู จริวจริวจ
กลุ่มเอ็งละ- ทอ-ไร ว่า จริวจริวจ

ขอขอบคุณ สะแกชช่นใจ
ขอขอบคุณ ที่ให้ ความรู้ ดันใหญ่
ขอขอบคุณ ที่ทุกคน สักจริวจริวจ
ขอขอบคุณทุกดู สักกั ให้เภา

อ. ร. อุเกีต วิทชาลัย

20-22/02/55

เพลงความประทับใจ

กลุ่ม 1 - 2

ทำนอง : มองได้แต่อย่างชอบ

ฮุก 1.	ในวันที่เราต้องไกลห่าง อยากให้รู้ว่ารักไม่เคยห่าง ในวันที่เราไกลที่เดียว ขอให้รู้ว่ารักที่คนเดียว ดูได้แต่อย่างหนาว กันได้แต่อย่างเหลือ เม้าได้แต่อย่างนาน ที่ไม่ได้และขอไว้จะ	ในวันที่ดีดีหันอ้ากว้าง ใจฉันอยู่ข้างๆเธอ ใจอาจวันไหวและขอเพียง ไม่แลเหลียววางใจต่อกัน ดียวจนทะเลาะกันไปไม่หันกลับ เพราะที่พี่ เขาเบื่อจะเก็บกัน เสียขวัญกังวล พี่เขาถอนใจกลับ ป่าไม้ของนั้น เธออย่าฝันให้ใคร
ฮุก 2	ในวันที่ ไก่ นั้นเดินผ่าน ไก่สามตัวนั้นก็เดินมา ในวันสุดท้ายก็พาเดินป่า ฟันเข้าไปที่เตาวัลย์ป่า ขอขอบคุณคนที่ช่วยเหลือ อาหาร ร้อยมาก ที่นอน นอนสบายมาก ที่ดีมากกว่าคนอื่น	พี่บอยส่งเสียงร้องดูว่า แล้วทุกตัวก็เดินจากไป ซักตามคู่กายนั้นออกมา เมื่อการศึกษาเราไม่ได้ทำสาย มอขบประสังการณ์และความรู้ให้ อิ่มหน้าสำราญแก่กบหน้หัวใจ ช่วยผ่อนคลายให้เราได้นายเหน้อย รักที่ในนั้น สะเกเราะ อย่างฝันให้ใคร
แรพชาย	พี่นะต้องหลบมุม ชูตนะ แต่ไม่ไหว มีตนะแต่ไม่มาก ที่ไม่ได้และขอไว้จะ	หุ่นผ้าถุง พี่ ซาละวัน แค่นี้ขยับ ไม่ได้มีอะไรต่อกัน เพราะมีเลเซอร์ยิงไปก็ยิงกัน คือรัก ถว. หันเธออย่างฝันให้ใคร

ร.ร. อุทิศวิทยาลัษ ๒๐-๑๑ / ๐๒ / ๕๕

หมวยเนต ฅว แปลว่า เสียงดัง

Adventure @ Sakaerat

จากภูเข้ตามายังสระเกษราช
สี่ปหงากหัวหกสากโองเอง
ฮากศหนามสุดแสนจับจิต
ปีเกาลจุดชีริจุดและดาวไถ
ตอนเช้าเข้าพบสากเราเดินเข้าป่า
กินส้มตำกับเหินยาวอย่างเมามัน
อุแงกเข้าไก่อไฟพญาลอ
กระรอกทวปีนเป่ายอย่งเรีวรี
กินอาหารเสร็จแล้วแสนสงเหงา
สู่อหรรษาภิรมย์ดูไฟกอง
ฮาวันนี้ได้รู้วิถีคุณค่า
จะรักฮากองสลาฟไว้อย่างเคย
ขอขอบคุณฮันไมและไพวก้าว
ขอขอบคุณฮันไมผู้แบ่งปัน

สุดอนาถเบ็ด ตุตเมื่อยซิบเป็ง
หนึ่งบรรเลงเพลงไพเราะเสนาะใจ
ชวนให้คิดอยากอุฮากลูกไก่อ
ฮากหมกใหญ่หมกเล็กอยู่ข้างกัน
แต่ฮากเจ้าแต่เราก้สุขสันต์
มาแบ่งปันไปส้มลมอร่อยดี
ฮันไมคอสแสนมันรสสุย
พลงเห็นฮันไมฮันไมกลางดอ
แล้วพลงเราพากันเดินเข้าหัด
ฮากฮันไมฮันไมไปรอบวงเลย
ขอฮันไมเราฮันไมเพิกเฉย
ไมละเสออีกฮันไมเราช่วยกัน
เป็นผู้สร้างชีวิตฮากทุกสิ่งสรรพ์
ขอฮันไมชีวิตใหม่ให้แก่เรา

ร.ร. ภาสกร วัฒนาอักษร

๕๐-๕๕ /๐๒ /๕๕

ในปีพ.ศ. 2555 ผ่านพ้นปีใหม่ไม่นานนักวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเราชาวภูเก็ตวิทยาลัยก็เริ่มจะมีความลำบากในหน้าที่ของตนมากขึ้น เพราะมันคือฤดูกาลแห่งการตั้งหน้าตั้งตาอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวทำข้อสอบให้ได้คะแนนที่น่าพอใจสำหรับชีวิตเรา และเพื่อเวลาแห่งความยากลำบากนั้นผ่านพ้นไป มันก็มาถึงฤดูกาลแห่งการศึกษาระบบการศึกษา ซึ่งในที่นี่คือการมาที่ "ศูนย์วิจัยสะแกกราช" สถานที่แห่งการศึกษาค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ ในด้านสาขาของสิ่งๆ ที่เรียกว่า "ธรรมชาติ" หรือ "ความเป็นธรรมชาติ"

พวกเราเดินทางผ่านข้ามความหนาวของประเทศไทยพาดผ่านเมืองหลวงที่ยิ่งใหญ่ มุ่งตรงสู่โคราชหรือนครแห่งขามไผ่ ใช้เวลาเดินทางร่วม 15 ชั่วโมง เมื่อมาถึงสถานที่อันสงบแห่งนี้ พวกเราก็ค้นความรู้สึกตะลึงในความเย็นสบายที่หาไม่ได้ในยามนี้ มันทำให้เรารู้สึกอยากผจญภัยไปในดงป่าพองพวยไฟ เพราะมันล่อใจไปด้วยป่าไม้อันเขียวขจีที่ล้วนลือลือความสดใจของพวกเราไปได้อย่างหมดทั้งกายทั้งใจ และแล้วเสียงวิทยากรสาวก็ดังขึ้น เรียกพวกเราเข้าไปรวมกันใกล้ถ้ำที่ประหลาด และได้แจกแจงการใช้ชีวิตการเวียนรู้ใหม่เรื่องของธรรมชาติ ความสามารถในการเอาชีวิตรอดของสัตว์ต่างๆ ในป่าแห่งนี้ และแล้วพวกเราก็แบ่งกลุ่มกันเพื่อที่จะเข้าฐานกิจกรรมที่ทางศูนย์วิจัยแห่งนี้ ได้จัดไว้เพื่อรองรับพวกเรา ผู้มาเยือนดงไฟอันกว้างใหญ่กว่า 50,000 ไร่แห่งนี้ ฐานแรกที่กลุ่มของพวกเราได้เข้ารับการเวียนรู้เป็นฐานของการทำความเข้าใจกับป่าแห่งนี้ ให้ดีขึ้น และ กิจกรรมที่ได้เดินทางผ่านไปจนถึงกิจกรรมที่ถือเป็นจุดเด่นของฐานทั้งหมดในวันนั้น คือการไปดูใกล้ๆ ที่ถ้ำผาลูด สัตว์ป่าที่หาดูได้ยากในเมืองไทย เป็นสัตว์ที่มีความสวยงามในเรื่องราวของสัตว์: และทำการอันสง่างามของพวกมัน พวกเราเดินทางขึ้นหลังรถกระบะคันหนึ่งที่มีผู้ขับพาเราไปชม สัตว์ที่น่าสนใจอันหนึ่งคือ พังปิ้ง วิทยากรสุดหล่อแห่งศูนย์วิจัยสะแกกราช พวกเราขับรถผ่านป่าผ่านไฟ และความเย็นของป่าไปเรื่อยๆ และแล้ว ความหนาวก็เริ่มตื้นตัน และหน้าผาหินก็ ได้ผ่านเข้ามาปะทะเรา เหมือนเสียงการขันของไข่มุกที่ฟ้าผาลูด สลักระปะระคันเรารู้ได้ดังเสียงเครื่องดนตรี และ จอทีวีที่พวกเราลองไปศึกษาเหตุการณ์ใช้ชีวิตของใกล้ๆ ที่ผาลูด อย่างใกล้จัดลึกลับใจ พวกเราใช้เวลาอยู่ที่นั่นร่วมครึ่งชั่วโมงก็ได้เห็นทาง ตอไม้สูง ต้นกำเนิดของแม่น้ำมูล แม่น้ำที่ได้ชื่อว่า เป็นสายเลือดของประชาชนชาวอีสาน และได้ถ่ายรูป เก็บเอาไว้ในความทรงจำ เมื่อหลังทำกิจกรรมทุกอย่างครบถ้วน สลักระปะระคันเรู ก็ออกเดินทาง เพื่อหาเราเดินทางผ่านป่าทางลับอีกครั้ง เพื่อเจ้าหน้าที่ทางศูนย์วิจัย ได้จัดไว้ให้เรา "โอ้ ใจ๋ อย่างกับโรงแระ" สะดวกสบายและเพื่อจบวันอันไปด้วยอยู่ประมณณ์ ล้างรับชมอัน ทุกอย่างดูออกแบบงามเพื่อสิ่งที่ดีจริงอยู่

พวกเราเข้านอนแต่ละคน 6 นาฬิกาตามมาตรฐานของโคราช อากาศที่เย็นหน้าประมาณ 13°C เย็นไปถึงกระดูกกันเลยทีเดียว พวกเราก็ได้แก่กัน เชื้อไฟไปดงไฟ ในป่า ล่องเจ้าอันนี้ อากาศเย็นสบาย เราตื่นประมาณ 7 โมง 20 กิจกรรมผ่านพ้นไป

สุดท้ายนี้พวกเราอยากจะทำขอบคุณวิทยากร ทุกๆ ท่านที่ได้ให้ความรู้ ที่ผ่านประสบการณ์กว่าครึ่งชีวิตของพวกท่านมา เป็นความรู้ที่เป็น สัจจริง เพราะมันมีใช้แค่ตัวอักษรในหนังสือเรียน ที่รอวันถูกปัดปัดทิ้ง แต่มันคือ คำพูดแบบสายรุ้ง ของผู้จริง (ต่อ)

ในจากตุวัน และทอกรวักที่นี้มา พอญักบสลาทที่เก็ดของทอกรวัก ที่นี้คือ
ตำหนักที่คอยขล่อเล็ยงตำหนักว้าว รอวันเก็บเก็ชว และที่นี้คือทอกรวักของประเทศไทย
ที่นี้ ... สะแกวช อจทอชไทร ม่งอ อาคอีสำน

ร.ร. อุกีลจัททวาลัย

๒๐-๒๑/๐๒/๕๕

เพลง สุขที่สับสน

มาที่นี้ขึ้นมาที่สับสน
 สันหลังหรือขาด สรรพชาติเต็มเลี้ยวเหี้ยม ผู้คนนี้ไม่เคยแสดงความรัก
 มีนครบเสี้ยวเสื่อทุกๆอย่าง ตอนเขานี้เขินท้านอึดตาย สรรพชาติเขินขบ น้ำนี้ไม่ต้องอาบ พอพรนเคี้ยว -
 รั้งมาเกินชั่ว สันหรือจริงข่าว ขุนเผด็จช่างจิ้มหรือ แต่มีข้อแม้ ต้องกินให้เหี้ยม นอบปากกินเสี้ยว
 ต้องกินให้เรือบร้อย แล้วรีบไปเข้าฐานตามแต่เขาบอก แล้วไปเดินเหืองของอก เวลาเค้าให้ควาสรู้
 พอถึงพรนใช้ ก็ไปนอนแสดาง พอเสี้ยวรีบจ้ำจั่วว แขนขมตรงที่นอน มีสัตว์เต็มไปหมด ทั้งปู ปลา ไก่
 เสือ กุ้ง หน้าตาต่างกัน แอมด้วยไปก็เกจรครบอนันต์ สันช่วงครบครัน คั้นนี้ไม่ต้องนอน แต่ฝันสลาย
 เฝาระ-ครุ้อ้ำล้าก่อน ทำน้ำปิดไปนอน เหี้ยมคั้นหนอที่เรา
 ทำนอง : เพลงทะเลใต้

แดนดินสับสน	สรรพชาติแสนสอใส
น้ำตาปูปลาโต	รวมอยู่ในแผ่นเลี้ยวกัน
เล่นไปก็กินสักนิด	ถ้าเกลียดเรียกกันมันส์
ชีวิตชาว สับสน	ทรมานอยู่ในใจ
เข้ามาแสนเหนื่อยยาก	ต้องลำบากเดินทางไกล
ร้อนระในพอไหม	กินปลาในช่อบน้ำมัน
โล่งๆ J-killer	Doombringer ก็มกกัน
Uiti กันทั้งวัน	ที่สี่ด้วย FusRodah

ร. ร. ภูเก็ตมหาวิทยาลัย
 20-22/02/55

สะแกกราช หน้าหนาว ยาวไม่หด
ตะโกนถาม เหมือนเพื่อน ว่าของใคร
ครั้นตื่นเช้า อากาศ ช่างเหน็บหนาว
พจนานุกรม ตีต่อตีนี้ น้อยโตนงเตง
อาบน้ำเสร็จ เลอกัน สานน็ดอมบ
เผอแขกเต้า สีทอง นกเงือกใหญ่
อีกกุ่มหนึ่ง ตูไก่ฟ้าหมอลอ
แต่ทว่า เราเจอสาม ช่างน่าอาย
ตูไก่เสร็จ กินข้าว แลนอรร้อย
พอกกเย็น ปั่นเขา อู่อากัน
สุดท้ายนี้ ไม่ได้บอก จะรามา
ส่องจากแล้ว สะแกกราช ยอดดวงใจ

นั่งมตด ช่างห้องไม่หวั่นไหว
หนักไป กลับนั้น ของกูเอง
ชกบ่าวบ่าว อาบน้ำ หน้าชบเป้ง
แสนครั้นครอง แสยหนาว แต่ชื่นใจ
มากันครบ เริ่มแจกล่อง ล่องมงไพร
อย่าจับไป ยึดใส่กรง ว่าจนตาย
เยอะดีหนอ มีเป็นสิบ อีตัวอาย
และสุดท้าย ไปดูใจ ช่วยหลั่นลิ้น
บ้ายคล้อยคล้อย ไปเดินป่า มาสุขสันต์
ตอไม้พิน บนปากฟ้า นกาลัย
แต่เวลา สันผ่านไประวังใหม่
พบกันใหม่ ไก่ฟ้า หมอลอ

ร.ร. ภาณุพงศ์ทอวชัย

๒๐-๒๑/๐๒/๕๕

สี่ในแถว สี่ห้าหก ๗๘๙
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

สี่ห้าหก ๗๘๙ ๑๐๑๑๒
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒
๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

๑๒๓๔๕ ๖๗๘๙ ๑๐๑๑๒

ความรุ้และ ความประทับใจที่ได้จากสถกนิวิจัยส่-เกราะ

ป่าไม้ เป็นธรรมชาติที่ ให้ชีวิต แก่ทุกสรรพสิ่ง สัตว์ต่างๆ รวมถึงมนุษย์ เราทุกคน ล้วนแล้ว แต่ เป็นลูกของป่า เป็นบุตร แห่งพรไพโร และที่ส่-เกราะ แห่งจังหวัดนครราชสีมา ก็เป็นที่อนุรักษ์ป่าไม้ ทุกคน ณ ที่แห่งนี้ กำลังทำในสิ่งที่ เราทุกคนละเลย ไม่ใส่ใจ นั่นก็คือ การอนุรักษ์ป่าไม้และสัตว์ป่าพันธ์เอง เพื่อให้สามารถ ดำรงชีวิตสืบต่อไปในรุ่นลูกรุ่นหลาน

พวกเราต่างก็ เดินทางจาก กรุงเทพถึงโคราช ใช้เวลาโดยประมาณ 19 ชั่วโมง เมื่อมาถึงส่-เกราะ สิ่งแรกที่เรารู้สึก คือ อากาศที่นั่นสดชื่น แม้จะเป็น ฤดูหนาวแล้ว แต่ที่ส่-เกราะนี้ก็มีอากาศที่เย็นสบาย ส่น กิจกรรมต่างๆ ที่ทาง ค่ายจัดให้ ออกเราก็สนุกสนานกันมาก มีความน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ และยังได้สาระ ความรู้ต่างๆอีกด้วย อาทิ เช่น การเดินป่า แม้ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง เฉลี่ยๆทาง ก็ยากพอสมควร แต่ระหว่างทางที่เดิน ก็สนุกกับ ความรู้ และประสบการณ์ ที่วิทยากร นำมาเล่าสู่กันฟัง ทำให้ ไม่รู้ สึกเบื่อเลย เหนื่อยกับการเดิน เมื่อ ถึงตอนเที่ยง ก็พัก รับประทานอาหารกลางวัน ที่กลางป่า อาหารที่ ได้กินนั้น ก็อร่อย มาก คู่กับคำ คำ เหมื่อย ที่ เดินลัดไกล ป่าแห่งนี้ ได้สอนเราในหลายๆเรื่อง เช่น การดำเนินชีวิต ปรัชญาชีวิต สำนวน สุกขนิชา และ ยังทำให้ เรา ฝึน ส่วนหนึ่งของป่า ร่มกัน อนุรักษ์ป่าและสัตว์ป่า รวมถึงการทำความรู้จัก กับเพื่อนร่วม โลก ต่าง สดขพันธ์ คือ ไก่ฟ้าพญาลอ กระรอกขาว นก คอกเข้า นกขมิ้นขาว และ สัตว์อื่นๆอีกมากมาย ประสบการณ์ เป็น สิ่งที่ไม่สามารถหาซื้อได้ เราต้องค้นหา และ ประสบมัน ด้วยตนเอง และเมื่อไรก็ตามที่ เรา ประสบผลด้วยตัวใจ เราก็จะ ตระหนัก ว่าประสบการณ์ ที่ได้มานั้น ไม่ง่ายเลยและมีค่ามากจริงๆ

ป่าไม้ ดวงดาว ท้องฟ้า ให้ประโยชน์แก่เรามากกว่าที่เราคิด เราสัมผัสความมหัศจรรย์ทางเทคโนโลยี แต่กลับทำลายป่า ทำลายแม่ของเรเอง บุกรุก ไม่ร่วมกันรักษา ซึ่งเป็นการกระทำที่แย่มากและไร้ความรับผิดชอบ แต่ที่หลังจากวิกฤตภัยพิบจรวมถั่งถึ ที่รอทุกถึม สิ้นมิ หรือแผ่นดินไหว ฝ่านพันไป เทกตอระตะ-พันก็ ได้แล้วว่ หากเราไม่มีป่าไม้คือบคิรจน ดอยให้ชีวิต แล้วเรทึนตายขอยุกันได้ออมาเง อนันันป่าไม้สายที่งะ ครอบแทนบุญคุณ ร่วมกันอนุรักษ์ป่าไม้ อนุรักษ์แม่น้ำ อนุรักษ์ทะเล เพื่ออยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข

กลุ่ม 9-10
ดร. ฤกษ์ชัย พลชัย

เพลง "อะไร" (กลุ่ม 4) >> 7-8

เขียนเรียง : จินว วรศกร

ประพันธ์ : กัณฑ์ The Star , จง Play Console

ขับร้อง : กัณฑ์ The Star , จง Play Console

เนื้อเพลง

เห็นพวกเธอถือกระเป๋าผ่านมา และเต็มไปด้วยถุงใส่ข้าวเต้าหูปลา
ฉันได้เห็นแล้วขำขำส่าย ไม่ใช่เธอคนเดียวที่ถูก..... กิน
พาพวกเธอกินข้าวกับเขาไหม พาไปดูไก่ฟ้าอินทรีซ์กันไหมหนา สะแกวาช อ้ากา...

บนท้องฟ้ามีนกและดาวมากมาย ถ้ามองจากสะแกวาช
เมื่อขามมีดและขามสว่าง พอตื่นเช้าขึ้นมาก็หนาวนิดหน่อย แค่นี้เอง 16 องศา
สิ่งที่ ไม่เคยคิดที่จะตามหามานาน และไม่คิดว่ามีที่ไหน แต่มีอยู่... ที่นี้ๆนี่เอง

ทำนอง : เพลงร่วมสี่เทา วงวัชราวลี

ร. ร. อภิศักดิ์พิทยาลักษณ์

๒๐-๒๑ / ๐๒ / ๕๕

เมื่อเห็นขามพวกเราเข้ารถ
หลายหลายคนก็... ไม่ขยับ

หนึ่งนี่ไปก็อยากเล่นป็อกแดง
แต่ลืมไป คือบุขยังไม่นอน

เมื่อออกไปเดี๋ยวก็มาถึงสะพาน
อาหารนี่อร่อยเราลองเฮ

หลายหลายคืนเราแทบไม่ได้หลับ
ตื่นเช้ามาไปนี่นอน

เราไปเดินดูใกล้บ้านฮาวอ
แล้วก็ไม่ต้องเดินมาให้ไกล

ตากกลางคืนเดินทงไปแปลดาว
กลิ่นลูกไก่ไซ้ขมแทบเป็นลม

ฮือ! ลืมไปเรายังมีอีกอย่าง
และนี่แกะข้าวโนตอย่างมีศิลป์

ตื่นเช้ามา ตื่นสองห่มปีกขา
เห็นแล้วบอกเท่านั้นสุดคลังโคลี

เมื่อออกไปเดี๋ยวเราก็ไปเดินป่า
แล้วตื่นแล้วกับลูกมะขามเช้า

นอนเต็นไปซักนิดเราโคตรแข็ง
เหมือนเราขึ้นสวรรค์ทั้งเป็นเป็น
กินกันอิ่มเราเดินกลับทัน

แต่เราเฝ้าที่กันสุดซากธงไกร

แสนสดเพราะมีคนมาสาย

แต่สุดท้าย นวกเราก็ก็นอน

สุดท้ายเช้าคนเยอะ ๒๒ นอน เปิดช่อง
เมื่อมันอ่อนเนาะ หารซีไม่กินเลย

เขียนลัดลัดมันเย็น เกือบจะเซ
สัญญาไปให้ที่ นึกต้องหลักก่อน

เนาะ เสาจับไปกัน ก้อนลง นอน
นำสัญญาใส่ภาชนะ เวนไนธ

นำมาใส่หม้อทำขึ้น ไทชนไทชน
ห่อมันซีโคล คนทั้งๆ เกือบเป็นลม

นอนซัดขาให้ยาวเส้น สุขขม
ลิ้มรสแทบจะจมน้ำตาล

เราซึ่งช่างข้าวโนต มาหนึ่งกิน
บอกกับกลิ่นอันหอมเข้า ขอนใจ

ใช้เงินล้านมัน ตัวไอใจ!

มัน ขยับไป ขยับมาขยับ ลือของเรา

เดินไปมาแสนไกลเราพูด เขา
เปรียบว่าจนเข้าตา เราแทบกระเด็น

นอนเราเกร็งกระเพาะ เจริญดี เต็ม
เมื่อเราเดินมาเห็นเส้นดำไทรู

แต่โดนทำท่าทำไมมองใหญ่ใหญ่
แล้วเราไปรำลึกซากธง

ตั้งหน้ามาต้อง ไร่บ่นนี้คนระเง้า
แล้วก็แบ่งกลุ่มไป / เจ็บ ตอนตอน
แล้วหน้าก็ประสาชอน / แบ่งอีกกลุ่ม
แต่สุดท้ายช่นวกรธาตีสองจากลา
นวกธาตีสอง / ขอขอบคุณทุกทุกคน
ที่นวกธาตีสอง / ก็คือ ๑๒

แต่ก็เวลา / สวดมนต์ / ๑๒
นวกธาตีสอง / ไป / ๑๒ / ๑๒
นวกธาตีสอง / หวัง / ๑๒ / ๑๒
ขอฝากไป / ๑๒ / ๑๒ / ๑๒
ที่ / ๑๒ / ๑๒ / ๑๒
ขอสัญญา / ๑๒ / ๑๒ / ๑๒

ร.ร. ๑๒ / ๑๒ / ๑๒

20 - ๑๑ / ๐๒ / ๕๕

ความประทับใจที่... ส. แกรง

จากบทที่พอกรเราได้มาเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ ที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช
เป็นวันที่ 3 แล้ว พวกเราก็ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย เริ่มจากศึกษาฐานกิจกรรม
ที่ทำให้เราได้รู้ความรู้อันเนื่องมาจากเรื่องอุทกวิทยา เรื่องพรรณนก เรื่องการสำรวจดินด้วย
วิธีบ่อน้ำลึก ประสพ และที่สำคัญได้เรียนรู้เกี่ยวกับป่าไม้มากมาย ทั้งสิ่งมีชีวิตในป่า ทั้ง
สัตว์น้ำ พืชต่าง ๆ ในป่า โดยแยกป่าดิบแล้ง และป่าเต็งรัง ทำให้พวกเราได้รับความ
เข้าใจในธรรมชาติ สามารถอยู่ร่วมกันพอกรอย่างกลมกลืนมากขึ้น นอกจากเราจะได้
ศึกษาป่า และ สัตว์ป่าหลากหลายชนิดในป่าแล้ว เรายังได้ศึกษาดวงตาบนท้องฟ้าดูนก
ซึ่งมีความงดงาม อย่างพอกรได้ยากยิ่ง สำหรับคนที่ใช้ชีวิตในเมืองใหญ่อย่างพวกเรา
พอกรเราขอขอบคุณคุณลุง พี่ๆ อีพกรที่เห็นอย่างสูง

ร.ร. สุภัทรวินิจฉัย

๑๐-๒๒/๐๒/๕๕

ตั้งแต่เริ่มเดิน ทบจาก สุนัขที่ตาสีว สีแสดขาว ทุกคนต่างตื่นตื่นกันมาก เพราะเป็นครั้งแรกที่
พวกเขาได้มาพักด้วยกันร่วมกัน ในชั้นมีฉนวนฉนวนอากาศ

เมื่อมาถึง สุนัขแสด ก็ได้พบกับจระเข้จระเข้ที่สง่างามน่าประทับใจ อากาศเย็นสบาย อาหารมีอเนก
ของมากมาย ~~มาก~~ มากกับจนหมด

กิจกรรมต่างๆ ได้เริ่มดำเนินขึ้น เช่น ทบทำอิฐบล็อกประสาน ฝึกการปลูก เป็นมิตรกับสัตว์แสดคือ
สุนัขและจระเข้ ทำให้ได้เรียนรู้วิถีการเพาะพันธุ์อากาศ กิจกรรมที่นำเสนอด้าน คือ ทบดูแลและรักษาสุขภาพ
ที่มีความสะอาดมาก เขาได้ดูยารักษาโรค เห็นได้ชัดเจน กลางคืนก็มีกิจกรรมดูดาว ที่ทุกคนชื่นชมกัน
เย็นค่ำมาก ได้เห็นดาวมากมายสว่างไสว แล้วจึงได้กินอาหารว่างที่น่าน้ำที่แสนอร่อย ได้แสงดาว
ที่ทบสะอาดสบาย มีแอร์จระเข้จระเข้ อากาศเย็นสบาย สดชื่นอากาศสดชื่น ต้นฟ้ามาได้กินอาหารเช้า
อร่อย ไม่แพ้สุนัขแสด

ทบเดินป่า ได้เรียนรู้ความรู้อีกมากมาย ทั้งที่ซันดี้ สุนัขที่ทบต่างๆ และจระเข้จระเข้จระเข้ เช่น ทบดูแล
ลักษณะของป่าที่สะแกวราช แห่งนี้ และมีของป่าที่แสนวิเศษ คือ สัตว์ที่แสดมีชื่อ ที่ขึ้นอยู่ระนาว
ป่าที่ตัวว๊าว และป่าดิบแล้ง ที่นี่มี

สุดท้ายนี้ พวกเราขอฝากอุปการะที่แสดคือความรู้อีก ความประหลาดใจ ที่มี ตั้งแต่ ลมถึงที่
สะแกวราช จนจินตนาการที่อยู่ที่ อยู่ ณ ที่แห่งนี้ ความรู้ที่ ได้รับจากที่ๆ ทุกคน เป็นประโยชน์อย่าง
มากแก่พวกเรา เป็นประโยชน์ทางอื่นยิ่งใหญ่ว่า ที่เรา จะจดจำไว้ตลอดไป

ร.ร. สุกิตต์วณิช

๒๐-๒๒ / ๐๒ / ๖๕